

Magyarország roma mozgalmárjai, egyesüljete! (Harmadik strófa)

Horváth Ferenc - 2019-08-03 10:29:14

A roma aktivista típusa

Mottó: A mozgalmár nem állhat meg. Ha megteszi, egy lesz belőle - szerintem.

Ha Horváth Aladár, akkor igencsak adós vagyok még a Roma Polgárjogi Alapítvány (RPA) hősie küzdelmeivel, amikről a kedves olvasó szerintem mára már semmit sem tud. 1995-öt írunk. A roma értelmiség tudja, hogy a demokratikus szolgálétbe taszítás megtörtént mind a politikai palettán, mind pedig a társadalom egyéb szintjein is. **A cigányok a rendszerváltás vesztesei lettek, pont.** Politikai szerepüket annullálta az állam a kisebbségi törvénnyel, a szocializmus kitermelte több százezres segéd- és betanított munkástömegeit pedig leselejtezte, munkanélkülivé. A privatizációhoz pedig oda se szagolhattak, kedves többség. Az bizonyosan nem a mi bűnünk.

Persze „küzdöttünk”, vagyis az RPA küzdött. Az oktatás, a lakhatás, a törvény előtti egyenlőség, az egyenlő méltósággal kezelés nyakas gondolatai ki-kicsúcsosodtak, amikor az önkényes kilakoltatások ellen, a kitelepítések, a gettósítások ellen küzdött egy maroknyi cigány. Most gondolják el! **Ebben az időben 1600 fölötti a cigánytelepek száma, hét-nyolcszoros a romák körében a munkanélküliség, a szabad iskolaválasztás kapcsán pedig 500 körüli szegregált iskola működik. Micsoda kilátások!** Hát persze, hogy kialakult a belső elnyomói kör, a cigányság bűnözésből élő rétege. Lehet, hogy nem volt a kormányokban egyetlen értelmes szociológus sem, aki előre látta volna a folyamatokat, mindenki csak privatizált?

Magánvélemény következik: kellett a hely. Budapesten hatalmas csalássorozatokkal nepperek százai fosztották meg a tönkrement munkások tömegeit az önkormányzati lakásoktól. Amikor pedig a pénzhiányos önkormányzatok árusítani kezdték a lakásaikat a bevételért, eljött a családok Kánaánja. **...és minden nepperbanda mögött ott állt egy-egy jól szituált, anyagiakban bővelkedő fehér ember, aki tudta fizetni a „nagypenzhez” jutás előzetes kiadásait** - mondom ezt én, aki ebben az időben már rendészeti szemmel látom a világot. Hozzáteszem, ezekben az időkbén a cigányság belső elnyomói és erőszakosabbjai is jöttek ezerrel kivenni a részüket a tortából, és települtek be a külső kerületekbe családostól. Jól jöttek a fehér gazembereknek a piszkos munkához. Ez is az igazsághoz tartozik.

Aladár még küzd. 1993-ban parlamenti képviselőként nem szavazta meg a kisebbségi törvényt, 2002-ben már belülről akarta megreformálni a roma önkormányzatiságot. **Három hónap alatt „demokratikus” úton kiebrudalták az Országos Cigány Önkormányzat elnöki székéből, jó messzire!** Sem kormánypártnak, sem ellenzéknek nem volt érdeke, hogy alkalmas vezetője legyen a cigányságnak! - slussz-passz. Egy vezető szocialista politikus belemondta ezt a szemébe.

2004-ben nagyon örültünk az Európai Unióhoz való csatlakozásnak. Aztán rá kellett jönni az Aladárféléknek, hogy az uniós pénzt mindenféle és lehetetlenül abszurd dolgokra el lehet költeni. A 2008-as monoki buszmegálló projekt szerintem - a maga idejében - mindent vitt. Nézzenek utána!

Ha nem megy, megmondom miért! Ma már vannak abszurdabbak is. Azonban a nagy roma nemzeti fejlesztésből a cigányok bevonásával valahogy – hiába lökték ki a nyelvüket két méterre a jobbnál jobb ötletekkel, mintaprogramokkal jelentkező még gondolkodásra képes roma értelmiségiek – sosem lett semmi.

Jön 2008-2009. Pénzügyi összeomlás, tömeges eladósodás, majd a devizahitelek bedőlése, még kevesebb munkalehetőség és vége... A megerősödött szélsőjobb radikalizálódik, Magyarország lelke megkérgesedik, és megtörténik egy faji alapú támadássorozat, amiben hat roma életét veszti, öt életveszélyesen megsérül. **Hogy nem lett polgárháború, az csak annak „köszönhető”, hogy nem volt már energia a romákban. Sztoikusán néztünk kifelé a fejünkben, tele bánattal a szívünkben. Megosztottan, feldarabolva feküdt minden, ami ellenállhatott volna.**

2009. március harmadikán roma önkéntesek segítettek a rendőröknek a tatárszentgyörgyi kettős gyilkosság áldozatainak temetésekor fotó:

Egyszer talán leírom az emlékeimet a tatárszentgyörgyi kettős emberölés áldozatainak temetéséről. Ott voltam. A Jobbik 2009-ben bekerül az Európai Parlamentbe, 2010-ben pedig az Országgyűlésben is helyet kap. **Apátia és közöny.** Aztán jött egy új országvezetés, az emberek messiást vártak, de az már egy másik történet.

Előreszaladtam, megint de csak azért, hogy értsük a folyamatokat. **Talán megértik azt a cigány elszigetelődést, amelynek - beismerem - most együtt isszuk a levét. Lesz még rosszabb is, ha így marad a helyzet.**

Hogy fogok így sort keríteni egy másik mozgalmi, politikai ikon bemutatására és egymás közötti viszonyaikra most, azt nem tudom. Ej! Ráérünk arra még! Vagy nem. Jöhet az „in medias res”! Szóval; Setét Jenő a kezdetektől, 1995. május 9-től Horváth Aladár felkérésére bekapcsolódott a Roma Polgárjogi Alapítvány munkájába. Együtt nagyon jók voltak. Igazi mozgalmárok, bátrak, harcosok, jogvédők. Aztán, hogy milyen eredményeket értek el, hogyan alakult tovább a roma mozgalom és... egyéb más, majd a negyedik strófában.

Köszönöm, ha sűrű teendőik között olvasnak engem! Majd jövök.

Horváth Ferenc írásai itt olvashatók: [800](#).